

26 listopada 1932 r.

F16m 7/02²

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 16892.

Franciszek Śliwiński
(Zbąszyń, Polska).

Kl. 47 e 7.

hfe, 7/02₂

Oliwiarka do wiązarów i korbowodów parowozowych.

Zgłoszono 19 października 1931 r.

Udzielono 13 września 1932 r.

Znane dotychczas oliwiarki do wiązarów i korbowodów parowozowych mają tę wadę, że zawory, umieszczone w pokrywkach oliwiarek, otwierają się przy naciśnięciu i zamykają się natychmiast po zaprzestaniu nacisku. Inną wadą znanych oliwiarek jest to, że nie można stwierdzić ilości smaru, zawartego w nich w danej chwili, co powoduje zawsze straty na smarze już przy wlewaniu go.

Największą wadą znanych dotychczas oliwiarek jest jednak trudność regulowania dopływu smaru do łożyska.

Wad tych nie posiada oliwiarka, zaopatrzona według wynalazku niniejszego w zawór, również otwierający się przy naciśnięciu. W oliwiarce tej grzybek zaworu pozostaje jednak po zaprzestaniu nacisku w po-

łożeniu, nadanem mu przy otwieraniu zaworu, tak długo, dopóki zawór nie zostanie zamknięty ponownie. Wskutek tego, że zawór nie zamyka się samoczynnie, można z łatwością napełniać oliwiarkę i stwierdzać ilość zawartego w niej smaru. Regulowanie dopływu smaru do łożyska uskutecznia się zapomocą wrzeciona, zaopatrzonego w rowek lub spłaszczenie i składającego się z trzech części, z których jedna jest osadzona obrotowo wokoło wspólnej osi. Przez odpowiednie nastawienie (przekręcenie) jednej części wrzeciona względem drugiej osiąga się mniejszy lub większy prześwit kanału, którym przepływa smar do łożyska.

Przykład wykonania oliwiarki tej jest przedstawiony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia zamkniętą oliwiarkę w widoku

zboku; fig. 2 — widok zgóry tej oliwiarki; fig. 3 — otwartą oliwiarke w przekroju podłużnym; fig. 4 — widok zgóry otwartej oliwiarki; fig. 5 przedstawia grzybek zaworu w widoku zgóry i z obu boków; fig. 6 — tulejkę z prowadnicą w widoku z boku, zgóry i w przekroju poprzecznym; fig. 7 — wrzeciono regulacyjne w widoku z boku, zgóry i w przekroju poprzecznym oraz poszczególne jego części składowe, a fig. 8 — trzpieńnik, ryglujący narządy zamykające w otwartej oliwiarce.

Oliwiarka składa się ze zbiornika 1, pokrywki 2, oraz grzybka zaworowego 3, osadzonego na prowadnicy 4 tulei 5. Na dnie zbiorniczka umocowana jest rurka 6, na którą nasunięta jest teleskopowo tulejka 5, pozostająca pod działaniem sprężyny 7. W razie naciśnięcia grzybek zaworu 3 przesuwa się wraz z prowadnicą 4 i tuleją 5 w dół. Sprężyna śrubowa 7 jest wykonana tak, że oba jej końce są zagięte pionowo, przyczem jeden jej koniec wchodzi w odpowiednie wydrążenie *a* dna oliwiarki, a drugi — w wydrążenie *b* prowadnicy 4, wskutek czego sprężyna ta powoduje pokręcanie się opuszczającej się lub podnoszącej się prowadnicy 4. Dzięki temu po naciśnięciu grzybka prowadnica 4 zostaje podsunęta pod występ *c* trzpieńnika 8, ryglującego prowadnicę w tem położeniu. Po ustawieniu się prowadnicy pod występem *c* trzpieńnika 8 można przesunąć grzybek w bok aż do oporka 14, znajdującego się na dolnej powierzchni pokrywki 2; zawór więc jest już otwarty (fig. 3 i 4).

W celu zamknięcia oliwiarki należy przesunąć grzybek zaworu z powrotem pod otwór pokrywki i przekręcić prowadnicę 4 również w kierunku jej położenia początkowego, poczem sprężyna 7 przesuwa prowadnicę 4 i tuleję 5 wraz z grzybkiem 3 do góry, dążąc do przekręcania ich przytem, i oliwiarka zamyka się. W bocznych ścianach tulei 5 znajdują się cztery otwory *d*, przez które smar przedostaje się na wrzeciono regulacyjne 9.

W prowadnicy 4 znajduje się wydrążenie *f*, w którym mieści się trzpieńnik 8. Wewnątrz rurki 6 umieszczone jest wrzeciono regulacyjne 9, składające się z trzech części 9, 10, 11; przyczem część 10 jest osadzona obrotowo na końcu 12 części 9 wrzeciona. Wrzeciono to posiada rowek lub spłaszczenie 13, które łącznie ze ścianką rurki 6 tworzy kanał do smaru, spływającego do łożyska. Przez odpowiednie nastawienie (przekręcenie) części 9 wrzeciona względem części 10, zmniejsza się lub zwiększa prześwit kanału do smaru.

Zastrzeżenie patentowe.

Oliwiarka do wiązarów i korbowodów parowozowych, składająca się ze zbiorniczka na smar, przykrywającej go pokrywki, zespołu narządów zamykających, utworzonego z grzybka, osadzonego przesuwnie na prowadnicy, stanowiącej jedną całość z tulejką, osadzoną przesuwnie w kierunku pionowym i znajdującą się pod działaniem sprężyny śrubowej, której jeden koniec wchodzi w wydrążenie, wykonane w dnie zbiorniczka, a drugi — w wydrążenie, wykonane w prowadnicy, wskutek czego przy naciskaniu grzybka zaworu i przesuwaniu go wraz z prowadnicą i tuleją ku dołowi prowadnica obraca się o pewien kąt i podsuwa się pod występ trzpieńnika, osadzonego w pokrywce oliwiarki, oraz z wrzeciona, za pomocą którego regulowany jest dopływ smaru ze zbiorniczka oliwiarki do łożyska, znamienna tem, że pokrywka (2) jest wyposażona w oporek (14), ograniczający przesuw grzybka (3) zaworu po prowadnicy (4), wrzeciono zaś regulacyjne składa się z części (9, 10 i 11), z których część (10) jest osadzona obrotowo na końcu (12) części (9) wrzeciona.

Franciszek Śliwiński.

Fig. 1.

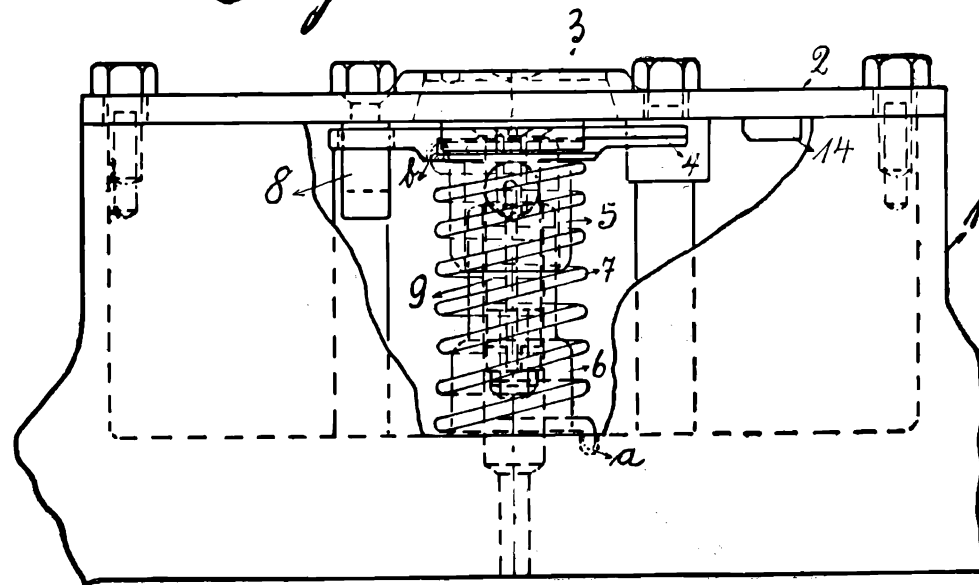

Fig. 3.

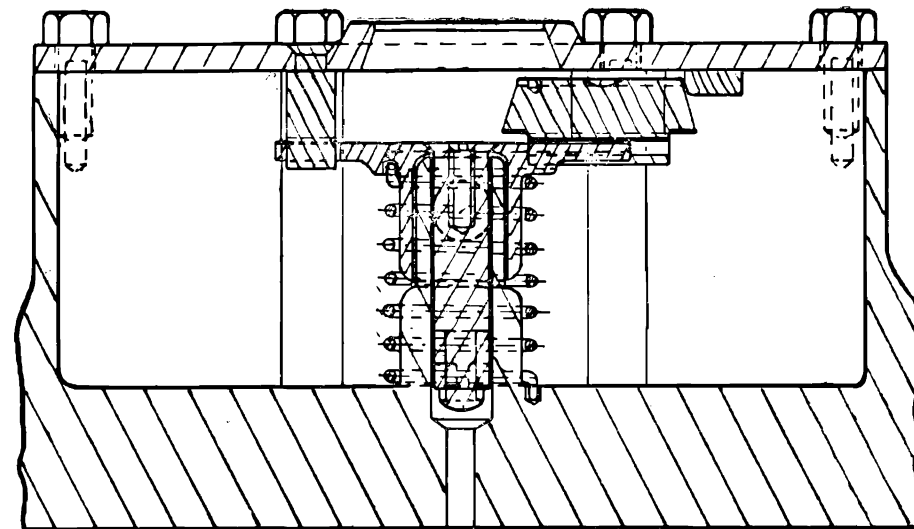

Fig. 2.

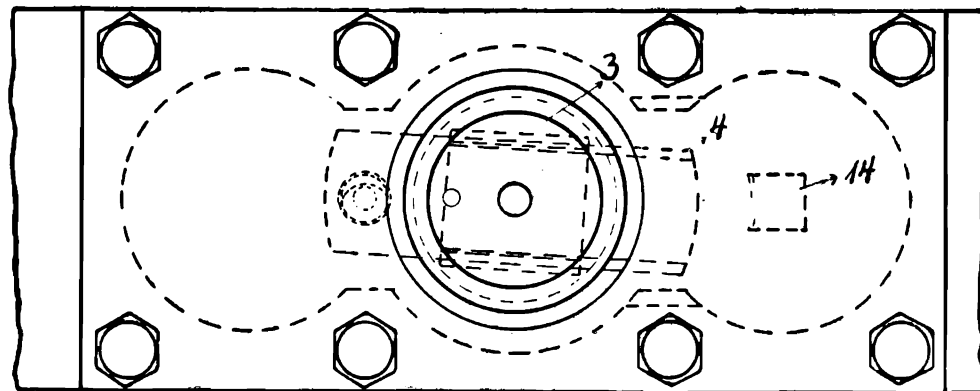
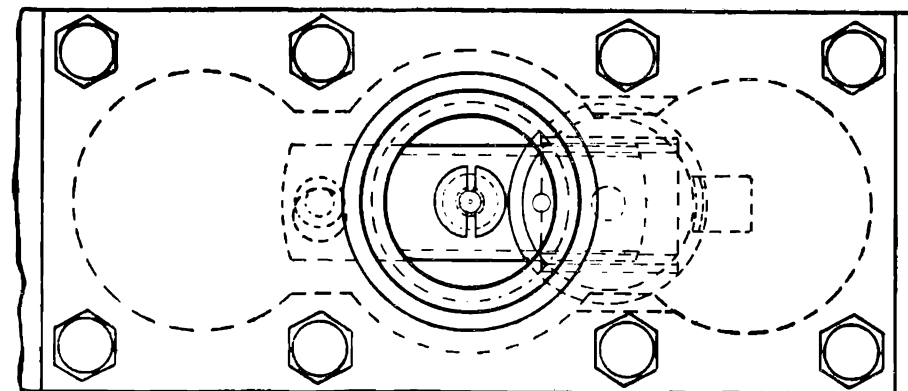

Fig. 4.

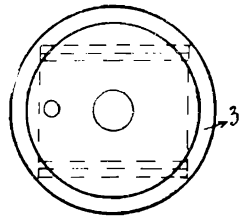
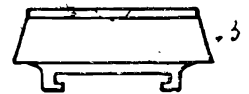

Fig. 5.

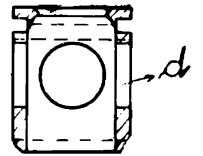
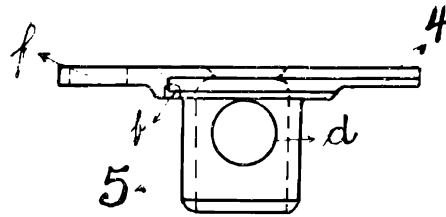

Fig. 6.

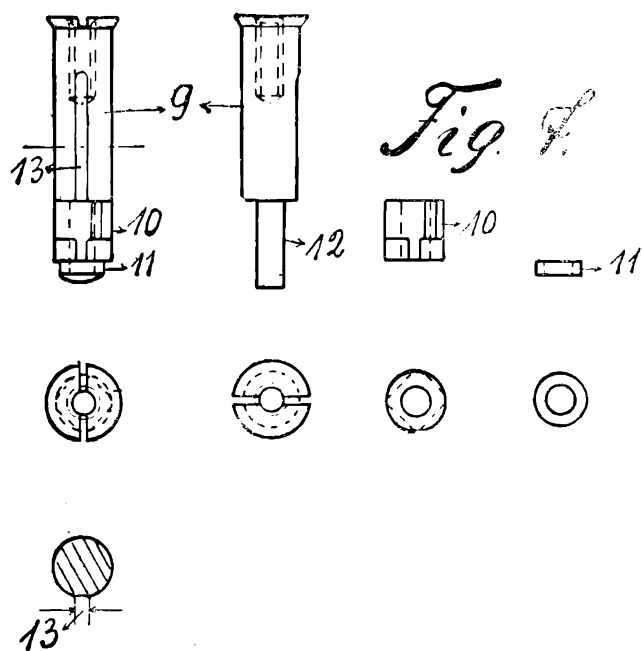

Fig. 8

